

Så er der alle de andre problemer, for i kølvandet på denne konstruktion med at lukke de ydre grænser har man skabt sig selv, synes jeg, en masse i virkeligheden unødige problemer som f.eks. denne grænsekontrol, som man siger ophæves, men som i realiteten ikke ophæves, men blot gøres utrolig bureaukratisk og besværlig.

Flere har været inde på spørgsmålet om grundloven. Der er to problemer i den forbindelse.

Det ene problem er den grænseoverskridende politivirksomhed, der nu bliver indført, forfølgelse hen over grænserne, og det, man kalder diskret overvågning, hvor civilklædt fremmed politi kan trænge ind over den danske grænse og udøve diskret overvågning.

På disse to områder er der tale om at flytte beføjelser fra danske myndigheder til fremmede landes myndigheder. Der er efter grundloven ingen mulighed for at foretage en sådan kompetenceoverdragelse. Der er ingen bestemmelser i grundloven, der kan bruges til at flytte denne beføjelse til at udøve politivirksomhed fra danske myndigheder til fremmede myndigheder.

Der findes i grundlovens § 20 en bestemmelse om, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder, i nærmere bestemt omfang kan overlades til mellemfolkelige myndigheder, men ikke til andre landes myndigheder. Det er der ingen hjemmel til i grundloven, og derfor tyder alt på, at lovforslaget strider mod grundloven.

Regeringen hævder, at når man ikke kan foretage arrestationer, er der ikke tale om egentlig politivirksomhed. For det første er det en tvivlsom grænsedragning, og for det andet vil der jo i realiteten efter nødretragsætningen blive foretaget arrestationer, når først forfølgelsen har fundet sted ind over landegrænsen. Alt andet vil jo være helt fornuftstridigt, og derfor står vi altså her med et meget alvorligt grundlovsproblem.

Det andet grundlovsproblem er, at man overdrager beføjelsen til at kontrollere brugen, og her tænker jeg især på misbruget, af oplysninger, der tilhører danske myndigheder, til fremmede landes domstole. Det er sådan, at oplysninger vil blive udleveret fra f.eks. den danske efterretningstjeneste til efterretningstjenesterne i de andre lande. Disse oplysninger vil så blive brugt, og i det omfang der sker et misbrug, vil kontrollen med dette misbrug af oplysningerne ikke ligge hos danske domstole, men hos domstolene i de lande, hvor misbruget sker.

Dermed har vi overdraget den dømmende myndighed, domstolsmyndigheden, fra danske domstole til domstole i andre lande. Det kræver brug af grundlovens § 20, hvis noget sådant skal finde sted, men regeringen har ikke ønsket at bruge grundlovens § 20, for så skulle der være en folkeafstemning om sagen, og det ønsker man øjensynlig ikke.

Derfor er denne sag fuld af grundlovsproblemer, som selvfølgelig må analyseres til bunds, og vi vil opfordre regeringen til inden andenbehandling at indkalde uvildige redegørelser fra juridiske eksperter om de to spørgsmål, jeg har rejst her. Det håber jeg meget stærkt, man vil gøre, men i sagen om lovforslaget om Europol har man nægtet at gennemføre en uvildig undersøgelse. Jeg håber meget stærkt, man vil gøre det her, og at man ikke her på lignende måde som med Europolforslaget vil forsøge at feje grundlovsproblemet ind under gulvtæppet.

Det næste problem, vi kommer til, er så det spørgsmål, som har været drøftet temmelig indgående her i dag. Drøftet kan man nu ikke sige, fordi der mest har været tale om, at vi har stillet spørgsmål til de partier, der går ind for lovforslaget, og svar har vi ikke fået. Men det kan i hvert fald konstateres, og jeg er glad for, at SF gav udtryk for det så klart, som fru Anne Bastrup gjorde det, at der her er tale om et brud på det nationale kompromis, en overtrædelse af de løfter, som man gav befolkningen i forbindelse med folkeafstemningen den 18. maj 1993, hvor man lovede os, at vi havde en undtagelse på det retlige område.

Den undtagelse bliver nu undermineret på den måde, at der i Schengenkonventionen er indbygget en bestemmelse om, at EU-regler skal have forrang frem for Schengenkonventionen. Regeringen har ikke ønsket at få afklaret det spørgsmål, og også det fejer man ind under gulvtæppet.

Et af de spørgsmål, som også rejser sig i forbindelse med Schengenaftalen, er spørgsmålet om den manglende parlamentariske og offentlige kontrol med det, der foregår. Jeg har allerede nævnt Holland. Det hollandske parlament har faktisk beskæftiget sig med det problem. Det overrasker mig, at den danske regering ved fremsættelsen her ikke har gjort sig nogen som helst overvejelser om, hvordan der skal sikres offentlighed omkring eksekutivkomiteens arbejde, og hvordan Folketinget skal kunne føre kontrol med, hvad der foregår.